

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 2Csp/1/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8220200007
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Krochtová
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2020:8220200007.4

Rozhodnutie

Okresný súd Bardejov sudkyňou JUDr. Katarínou Krochtovou v spore žalobkyne P. K., H.. XX.XX.XXXX, C. XXX XX S. X, zast. JUDr. Igor Šafranko, advokát so sídlom ul. Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, zast. Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, o primerané finančné zadostučinenie, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 300,00 Eur, v lehote troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti súd žalobu z a m i e t a .

III. Žalobkyňa má voči žalovanému n á r o k na náhradu trov konania v rozsahu 100% z prisúdenej sumy, o ktorých výške rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa podala dňa 07.01.2020 na tunajší súd žalobu proti žalovanému, ktorou sa domáhala zaplata sumy 500,00 Eur titulom primeraného finančného zadostučinenia. Uplatnila si aj nárok na náhradu trov konania.

2. V žalobe dôvodila tým, že v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 5Csp/105/2018 o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok bola ako spotrebiteľ v postavení žalobkyne úspešná, keďže súd rozsudkom zo dňa 23.05.2019, právoplatným dňa 01.07.2019 vyslovil, že zmluvné podmienky uvedené v bode 8.1. a v bode 8.4. zmluvy o revolvingovom úvere uzavretej medzi žalobkyňou ako spotrebiteľkou a žalovaným ako dodávateľom sú neprijateľnými zmluvnými podmienkami v zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Neprijateľnosť týchto zmluvných podmienok súd videl nielen v samotnom predmete dojednaní, v jeho cene, ale aj v okolnostiach uplatňovania tohto ustanovenia. Nešlo o individuálne dojednanú zmluvnú podmienku. Súd konštatoval, že zmluvné podmienky sú v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neplatné. S poukazom na dôvody označeného rozsudku, tretiu vetu § 3 ods. 5 a § 4 ods. 2 písm. b) zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa žalobkyňa uviedla, že ako spotrebiteľ si uplatňuje satisfakciu za porušenie spotrebiteľských práv, pretože svoje práva musela brániť v základnom konaní. Primerané finančné zadostučinenie má mať podľa žalobkyne sankčnú a odradzujúcu funkciu, aby sa dodávateľ nedopúšťal recidívy. Zároveň má mať aj funkciu relutárnu. Na základe toho si voči žalovanému uplatnila nárok na primerané finančné zadostučinenie v sume 500,00 Eur a to za vyslovené dve neprijateľné zmluvné podmienky, za každú sumu 250,00 Eur. Pokiaľ ide o rozsah porušenia spotrebiteľského práva žalobkyňa uviedla, že táto otázka je definovaná rozsudkom v základnej veci sp. zn. 5Csp/105/2018 zo dňa 23.05.2019 a jeho odôvodnením, ktorý je hmotnoprávnou podmienkou nároku na primerané finančné zadostučinenie a z tejto hmotnoprávnej podmienky je potrebné ako zo záväznej vychádzať.

3. Žalovaný sa k žalobe vyjadril prostredníctvom svojho právneho zástupcu v podaní doručenom súdu dňa 18.03.2020, v ktorom poprel dôvodnosť žalovaného nároku v celom rozsahu. S poukazom na § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. argumentoval tým, že až za predpokladu úspešného uplatnenia porušenia práva môže prichádzať do úvahy úvaha o vzniku nároku na finančné zadosťučinenie. Z podanej žaloby podľa žalovaného nevyplýva ani označenie práva spotrebiteľa, ktoré malo byť porušené a vo vzťahu ku ktorému (porušeniu) sa finančné zadosťučinenie uplatňuje. Zo žaloby tiež nevyplýva preukázanie podmienok podľa § 3 ods. 5 citovaného zákona. Žalovaný sa domnieva, že účelom tohto zákonného ustanovenia bolo priznať spotrebiteľovi, ktorému dodávateľ porušil alebo neuznal nejaké jeho spotrebiteľské práva (najmä v reklamačnom konaní) primerané zadosťučinenie za to, že tieto svoje práva musel spotrebiteľ následne účelne uplatňovať alebo brániť v súdnom konaní, a nie primerané zadosťučinenie priamo za ich akékoľvek porušenie (bez ohľadu na ich uplatnenie v súdnom konaní). Tiež nie je podľa žalovaného zrejmé, na základe čoho žalobkyňa tvrdí určenie dvoch neprijateľných podmienok, ak sa ňou označené rozhodnutie týka len čl. 8 „dohoda o poskytovaní služby“. Žalovaný poukázal aj na to, že v súvislosti so zmluvou o úvere č. 8300057755 žalobkyňa prevzala na účet sumu 1.284,25 Eur a uhradila len sumu 626,95 Eur. Preto nárok žalobkyne považuje za rozporný s dobrými mravmi, pretože v rozpore s elementárnou povinnosťou neobohacovať sa na úkor iného nespĺnila ani povinnosť splatiť, čo prevzala. Žalovaný tiež tvrdil, že žalobkyňa neodôvodnila ani výšku primeraného finančného zadosťučinenia a tiež podľa názoru žalovaného je uplatnená výška nepríjemná. Na základe toho žalovaný žiadal, aby súd žalobu zamietol a priznal mu nárok na náhradu trov konania.

4. Súd vo veci nariadil pojednávanie na dňa 07.12.2020, na ktorom bola prítomná žalobkyňa, jej právny zástupca. Právna zástupkyňa žalovaného ospravedlnila svoju neúčast', ako aj neúčast' žalovaného na pojednávaní a súhlasila, aby sa konalo v ich neprítomnosti. Na tomto pojednávaní súd vyhlásil rozsudok vo veci samej.

5. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom žaloby, jej prílohami, a to rozsudkom tunajšieho súdu vo veci sp. zn. 5Csp/105/2019 zo dňa 23.05.2019, vyjadrením žalovaného k žalobe, výsluchom žalobkyne, prednesom právneho zástupcu žalobkyne na pojednávaní a z pripojeného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 5Csp/105/2018 okrem rozsudku zo dňa 23.05.2019 aj žalobou a prílohami, vyjadrením žalovaného a zápisnicou o pojednávaní zo dňa 23.05.2019.

6. Súd zistil, že dňa 29.10.2018 žalobkyňa podala na tunajší súd žalobu, pričom konanie bolo vedené pod sp. zn. 5Csp/105/2018. V žalobe žalobkyňa tvrdila, že dňa 06.03.2013 uzavrela so žalovaným Zmluvu o revolvingovom úvere č. 8300057755, na základe ktorej jej bol poskytnutý úver v sume 1.500,00 Eur so splatnosťou 42 mesiacov, RPMN 70,01 %. Žalovaný si zároveň započítal poplatok v sume 215,75 Eur. Žalobkyňa sa touto žalobou domáhala určenia dvoch neprijateľných zmluvných podmienok v označenej zmluve zo 06.03.2013, a to jednej uvedenej v čl. 8, bod 8.1. a druhej v čl. 8, bod 8.4.

7. Vo veci sp. zn. 5csp/105/2018 súd nariadil pojednávanie na dňa 23.05.2019, na ktorom nebola prítomná žalobkyňa, ani žalovaný, len právny zástupca žalobkyne.

8. Súd vo veci sp. zn. 5Csp/105/2018 rozhodol rozsudkom zo dňa 23.05.2019 tak, že vo výroku I. určil, že zmluvná podmienka v Zmluve o revolvingovom úvere č. 8300057755 zo 06.03.2013 uvedená v čl. 8, bod 8.1., v znení: „Predmetom tejto Dohody o poskytnutí služby je záväzok Veriteľa poskytnúť Dlžníkovi na jeho žiadosť a po splnení nižšie uvedených podmienok službu spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru resp. revolvingu poskytnutého na základe Žiadosti/Zmluvy, uzavretej medzi Veriteľom a Dlžníkom (ďalej ako „úver/revolving“) a záväzok Dlžníka zaplatiť Veriteľovi odplatu a) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok úveru vo výške 215,75 Eur a b) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok revolvingu vo výške 112,08 Eur v prípade, ak bude Dlžníkovi revolving poskytnutý. Odplatu je Veriteľ oprávnený na základe vlastného uváženia jednostranne znížiť, k čomu Dlžník udeľuje Veriteľovi svoj súhlas. Veriteľ je povinný písomne oznámiť Dlžníkovi stanovenú zníženú výšku odplaty, pričom písomné oznámenie bude tvoriť prílohu tejto Dohody o poskytnutí služby.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Za neprijateľnú zmluvnú podmienku súd určil vo výroku II. označeného rozsudku aj zmluvnú podmienku v Zmluve o revolvingovom úvere č. 8300057755 zo 06.03.2013 uvedenú v článku 8, bod 8.4., v znení: „Odplata za poskytnutie odkladu splatnosti splátok úveru je splatná dňom uzavretia tejto Dohody o poskytnutí služby. Veriteľ a dlžník sa dohodli na započítaní vzájomných pohľadávok a to pohľadávky

Dlžníka voči Veriteľovi na poskytnutie schválenej výšky úveru podľa článku 2.3. Zmluvných dojednaní Žiadosti/Zmluvy oproti pohľadávke Veriteľa voči Dlžníkovi na zaplatenie odplaty podľa ods. 8.1. písm. a) tejto Dohody o poskytnutí služby (resp. zníženej výšky odplaty), a to ku dňu poskytnutia úveru Dlžníkovi podľa článku 2.3. Zmluvných dojednaní Žiadosti/Zmluvy. Odplata za poskytnutie odkladu splatnosti splátok revolvingu je splatná dňom poskytnutia revolvingu Dlžníkovi. Veriteľ a Dlžník sa dohodli na započítaní vzájomných pohľadávok, a to pohľadávky Dlžníka voči Veriteľovi na poskytnutie schválenej výšky revolvingu podľa článku 4.1. Zmluvných dojednaní Žiadosti/Zmluvy oproti pohľadávke Veriteľa voči Dlžníkovi na zaplatenie odplaty podľa ods. 8.1. písm. b) tejto Dohody o poskytnutí služby (resp. zníženej výšky odplaty), a to ku dňu uskutočnenia revolvingu podľa článku 4.3. Zmluvných dojednaní Žiadosti/Zmluvy. Rozdiel bude uhradený na účet Dlžníka uvedený v čl. 2 Žiadosti/Zmluvy.“

9. Žalobkyňa na pojednávaní dňa 07.12.2020 v rámci výsluchu uviedla, že veľmi ťažko prežívala situáciu, v ktorej sa ocitla, potrebovala zabezpečiť svoje deti, pretože bývalý manžel sa na nich vykašľal. Podpisom zmluvy sledovala získanie úveru. Dozvedela sa, že existuje spoločnosť HOOS, kde jej povedali, že spoločnosť účtuje viac ako by im patrilo, poradili jej advokáta, ktorý potom podal žalobu o určenie neprijateľných zmluvných podmienok. Počas toho prežívala smútok a úzkosť, chcela, aby sa jej aspoň niečo vrátilo do života. Keď sa jej prostredníctvom advokáta podarilo vyhrať spor sp. zn. 5Csp/105/2018, bola šťastná, že aspoň niečo sa jej podarilo, pretože stále má veľa úverov. Keď vyhrala, bola rada pomyslela si, že nech sa tá spoločnosť poučí a nech nedáva také úžernícke úroky a neprijateľné podmienky.

10. Právny zástupca žalobkyne na pojednávaní uviedol, že zotrávajú na podanej žalobe, na jej dôvodoch a navrhujú, aby súd priznal žalobkyni primerané finančné zadosťučinenie v sume 500,00 Eur a nárok na náhradu trov konania.

11. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, (ďalej „zákon č. 250/2007 Z. z.“ aj „zákon o ochrane spotrebiteľa“) Každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

12. Podľa § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len „kolektívne záujmy spotrebiteľov“). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

13. Podľa § 4 ods. 2 písm. b) zákona o ochrane spotrebiteľa, Predávajúci nesmie upierať spotrebiteľovi práva podľa § 3.

14. Vo vzťahu k uvedenej právnej úprave, ako aj vo vzťahu k argumentu žalovaného o tom, že neboli naplnené zákonné predpoklady pre priznanie nároku žalobkyne na primerané finančné zadosťučinenie, súd poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/127/2017 zo dňa 30.01.2019, v ktorom tento súd v bode 18. odôvodnenia (odvolávajúc sa na svoje skoršie rozhodnutie vo veci sp. zn. 6Cdo/389/2015) konštatoval: „Pod úspešným uplatnením práva alebo povinnosti v zmysle tohto ustanovenia treba rozumieť, že súd judikuje v prospech spotrebiteľa konkrétny nárok z porušenia práva alebo povinnosti, napr. nárok zo zodpovednosti za škodu, z bezdôvodného obohatenia, alebo vo výroku rozsudku určí neprijateľnosť konkrétnej vymedzenej zmluvnej podmienky používanej v spotrebiteľskej zmluve (porovnaj rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/389/2015). Žiadnu inú podmienku, t. j. ani podmienku, aby bol medzi stranami spor zo spotrebiteľskej zmluvy a aby spotrebiteľovi bola privedená konkrétna ujma, nevyžaduje.“

15. Aj použitím doslovného gramatického výkladu vo vzťahu k vyslovenému právnemu názoru Najvyššieho súdu SR súd dospel k záveru, že v danom prípade boli splnené predpoklady pre uplatnenie

práva žalobkyne na primerané finančné zadosťučinenie. Totiž pojem „judikovať“ neznamená vysloviť právny záver len vo výroku rozhodnutia a dokonca neznamená len „ratio decidendi“, teda nosný dôvod rozhodnutia, ale za judikovanie je potrebné považovať aj „obiter dictum“, teda marginálne závery rozhodnutia súdu. Je nepochybné, že v základnom konaní sp. zn. 5Csp/105/2018 súd vo výrokoch svojho rozhodnutia konštatoval neprijateľnosť dvoch zmluvných podmienok v zmluve zo dňa 06.03.2013, pričom išlo o zmluvné podmienky uvedené v čl. 8, bod 8.1. a čl. 8, bod 8.4. Z uvedeného potom nemožno vyvodiť iný záver než ten, že žalobkyňa bola ako spotrebiteľ v pôvodnom konaní voči žalovanému (dodávateľovi) úspešná. Preto sú splnené predpoklady podľa tretej vety § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z., čo súvisí so zákonným imperatívom podľa § 3 ods. 3 citovaného zákona, ktorým je ochrana spotrebiteľa pred neprijateľnými podmienkami v zmluvách.

16. Cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Samotná povaha primeraného finančného zadosťučinenia neumožňuje jeho priame vyčíslenie, preto súdu nemusia byť predložené dôkazy o existencii ujmy, pretože stačí, ak tá ujma tu je. Bez právneho významu je, či ujma spotrebiteľovi reálne vznikla, pretože postačuje iba možnosť vzniku takejto ujmy.

17. Čo sa týka úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinnosti ako predpokladu pre priznanie práva na primerané finančné zadosťučinenie, tento je naplnený nielen vtedy, ak si spotrebiteľ uplatní porušenie práva alebo povinnosti žalobou proti dodávateľovi, ale aj vtedy, ak to urobí v rámci svojej obrany proti dodávateľom uplatnenému nároku.

18. Súd mal preukázať, že žalobkyňa bola v základnom konaní v procesnom postavení žalobkyne úspešná v celom rozsahu, keďže súd v zmysle jej návrhu konštatoval neprijateľnosť oboch zmluvných podmienok.

19. Výška primeraného finančného zadosťučinenia nie je v zákone explicitne definovaná, ale je ponechaná na úvahu súdu, ktorý vyhodnocuje jej primeranosť s ohľadom na konkrétne okolnosti veci.

20. Súd žalobkyni priznal titulom primeraného finančného zadosťučinenia sumu 300,00 Eur, a to za každú vyslovenú neprijateľnosť zmluvnej podmienky po 150,00 Eur. V tejto súvislosti mal na pamäti satisfakčnú funkciu primeraného finančného zadosťučinenia. Podľa názoru súdu práve táto suma dostatočne kompenzuje vzniknutú ujmu žalobkyni, ktorá ako sama uviedla, počas konania prežívala smútok a úzkosť a keď sa jej podarilo vyhrať, bola šťastná, že aspoň niečo dosiahla. Súd rešpektuje osobitné prežívanie žalobkyne v súvislosti s existenciou a vedením základného konania, avšak v tejto súvislosti pri výške primeraného finančného zadosťučinenia zohľadnil aj skutočnosť, že žalobkyňa sa nezúčastnila nariadeného pojednávania vo veci sp. zn. 5Csp/105/2018 a nemusela čeliť „zoči - voči“ dodávateľovi, čo tiež istým spôsobom zmierňuje bázeň zo súdneho konania.

21. Súd vzal zreteľ aj na sankčnú a odradzujúcu zložku primeraného finančného zadosťučinenia, pričom aj z tohto pohľadu sa suma priznaná žalobkyni javí ako primeraná. Zmyslom tejto súčasti inštitútu primeraného finančného zadosťučinenia je odradiť dodávateľov od používania neprijateľných zmluvných podmienok v spotrebiteľských zmluvách. Táto skutočnosť vyplynula aj z výsluchu žalobkyne, ktorá okrem iného uviedla, že jej išlo aj o to, aby sa žalovaný poučil a zdržal sa použitia neprijateľných zmluvných podmienok.

22. Pokiaľ ide o výšku primeraného finančného zadosťučinenia, ktorá nemôže byť svojvoľná, je potrebné vychádzať zo závažnosti porušenia práv, povinností, z okolností tak na strane žalobcu ako aj žalovaného, okolností, za ktorých došlo k porušeniu práv, povinností. Inštitút primeraného finančného zadosťučinenia nemôže slúžiť na finančné obohatenie sa žalobcu, resp. na kompenzáciu jeho majetkovej škody, ale musí zostať na úrovni a vo funkcii účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany. Kritériom kvantifikácie nároku by mali byť najmä okolnosti, za ktorých k porušeniu došlo, ich dosah na sféru individuálnych preferencií spotrebiteľa, ako aj závažnosť porušenia práv spotrebiteľa. Konkrétne výška priznaného finančného zadosťučinenia musí zohľadňovať skutkové okolnosti danej veci a spĺňať požiadavku primeranosti. Odôvodnenie priznanej výšky musí byť presvedčivé, lebo výška primeraného finančného zadosťučinenia podľa zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa spočíva na voľnej úvahe súdu (k tomu pozri rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 17CoCsp/24/2020 zo dňa 18.08.2020).

23. V danom prípade súd zohľadnil závažnosť porušenia práv, keďže tým, že súd v základnom konaní vyslovil neprijateľnosť, a tým neplatnosť zmluvnej podmienky vo výroku I. rozsudku, negoval nárok žalovaného na inkasovanie sumy 215,75 Eur na úkor žalobkyne a v prípade splnenia predpokladov aj na inkasovanie sumy 112,08 Eur. Vyslovenie neprijateľnej zmluvnej podmienky vo výroku II. uvedeného rozsudku nadväzovalo na neprijateľnú zmluvnú podmienku uvedenú vo výroku I., keďže táto určovala reálne a praktické naplnenie skôr vyslovenej neprijateľnej zmluvnej podmienky.

24. V nadväznosti na uvedené sa súd zaoberal aj námietkou žalovaného o zjavnom zneužití práva, keďže žalobkyňa si voči nemu uplatnila nárok na primerané finančné zadosťučinenie na základe úspechu v konaní sp. zn. 5Csp/105/2018, v ktorom súd vyslovil nedostatky v zmluve zo dňa 06.03.2013, ale na druhej strane žalovaný tvrdil, že žalobkyňa mu z uvedenej zmluvy neuhradila ani rozdiel medzi poskytnutým úverom a prijatými splátkami. Toto tvrdenie žalobkyňa nepoprela. Podľa názoru súdu nárok žalobkyne na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia nemožno v okolnostiach toho prípadu kvalifikovať ako zneužitie práva. Žalobkyňa legitímne profitovala z možnosti, ktorú jej priznáva zákon o ochrane spotrebiteľa v § 3 ods. 5 s poukazom na § 3 ods. 3. Ani toto zistenie, samozrejme, nezabavuje žalobkyňu povinnosti splatiť žalovanému to, čo mu z označeného zmluvného vzťahu legálne a legitímne patrí. Okrem toho žalovanému nebráni nič v tom, aby svoje dôvodné nároky uplatnil voči žalobkyňi aj súdnou cestou. Súd považuje za potrebné dodať, že konfrontácia medzi právom žalobkyne na primerané finančné zadosťučinenie na jednej strane a na druhej strane právom žalovaného na plnenie zo zmluvného vzťahu, ktoré mu patrí, nemôže vyznieť ako zneužitie práva žalobkyne. Ide o odlišné nároky majúce odlišný základ.

25. Na základe uvedeného súd dospel k záveru, že výška priznanej sumy je adekvátna. Súd sa nestotožnil s nárokom žalobkyne o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia v sume 500,00 Eur, za každú vyhlásenú neprijateľnú podmienku po 250,00 Eur. Preto súd žalobu čo do nároku žalobkyne prevyšujúceho sumu 300,00 Eur zamietol. Je nepochybné, že v prípade žalobkyne išlo v základnom konaní o dve neprijateľné zmluvné podmienky, a nie o jednu, ako tvrdil žalovaný a navyše išlo o zmluvné podmienky, ktoré žalobkyňa v dôvodoch žaloby s poukazom na rozsudok súdu vo veci sp. zn. 5Csp/105/2018 jasne definovala. Podľa názoru súdu priznanie primeraného finančného zadosťučinenia za každú vyslovenú neprijateľnú zmluvnú podmienku po 250,00 Eur by bolo neprimerane vysoké a nebolo by to spravodlivé. Preto súd priznal žalobkyňi primerané finančné zadosťučinenie vo výške 300,00 Eur, a to za každé porušenie práva (dve neprijateľné zmluvné podmienky) po 150,00 Eur, teda 2 x 150,00 Eur. Priznaná suma podľa názoru súdu obstojí aj pri konfrontácii s nepísanými pravidlami slušnosti, etiky, vo všeobecnosti s dobrými mravmi. Inými slovami, a to už aj vzhľadom k vysloveným záverom, aby došlo k naplneniu účinnej a odradzujúcej funkcie primeraného finančného zadosťučinenia a aby tým súd kompenzoval nemajetkovú ujmu žalobcu, sa priznanie primeraného finančného zadosťučinenia v sume 300,00 Eur javí najviac vhodné, primerané a nemajúce charakter obohacovania sa spotrebiteľa na úkor žalovaného.

26. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v súlade s § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru úspechu vo veci. Žalobkyňa bola úspešná v základe nároku, keďže priznanie primeraného finančného zadosťučinenia závisí od úvahy súdu. Preto súd rozhodol, že žalobkyňa má voči žalovanému nárok na plnú náhradu trov konania z prisúdenej sumy. O výške trov konania rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môže podať odvolanie strana, v ktorej neprospech bol rozsudok vydaný (§ 359 C.s.p.). Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Bardejov. Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v uvedenej lehote podané na príslušnom odvolacom súde (§ 362 ods. 1, 2 C.s.p.).

V odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 C.s.p.) je treba uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Odvolať možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C.s.p.).

Odvolať proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.). Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 C.s.p.). Odvolanie len proti odôvodneniu rozsudku nie je prípustné (§ 358 C.s.p.).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 C.s.p.).

Ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolať, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd. Ak sa rozhodlo o niekoľkých právach so samostatným skutkovým základom alebo ak sa rozhodnutie týka niekoľkých subjektov a ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76 a odvolanie sa výslovne vzťahuje len na niektoré práva alebo na niektoré subjekty, nie je právoplatnosť výroku, ktorý nie je napadnutý, odvolaním dotknutá. To neplatí, ak od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol výslovne dotknutý, alebo ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu. Právoplatnosť ostatných výrokov nie je dotknutá ani vtedy, ak odvolanie smeruje len proti výroku o trovách konania, o príslušenstve pohľadávky, o jej splatnosti alebo o predbežnej vykonateľnosti (§ 367 C.s.p.).

Dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova. Ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania. Ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví. Ak sa odvolanie vzalo späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 369 C.s.p.).

Ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 370 C.s.p.).

Žalobu nemožno v odvolacom konaní meniť (§ 371 C.s.p.). V odvolacom konaní nemožno uplatniť práva voči žalobcovi vzájomnou žalobou (§ 372 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.